

ת"פ 23995/07 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת נגד נדיה אלעביד

בית משפט השלום ברملת

ת"פ 14-07-23995 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת נ' אלעביד
בפני כבוד השופטת רבקה גלט

בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملת
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד דואק
נגד
נדיה אלעביד
הנאשמה ע"י ב"כ עו"ד בר עוז

הכרעת דין

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המיחס לה עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק).

העבירה בוצעה במקום העבודה של הנאשמת, כקופהית בסופרמרקט, ככלפי ליקוחה (להלן: המתלוננת).

על פי לשון כתב האישום, ביום 13.4.18, בסמוך לשעה 11:47 ערכה המתלוננת קניות בסופר, וניגשה לקופה לביצוע תשלום. בנסיבות אלה ערכה הנאשמת חשבון עבור קניות המתלוננת בשווי 261 ₪. המתלוננת מסרה לידי הנאשמת 2 שטרות של 200 ₪ כל אחד שהיו מגולגים, הנאשמת ספרה את הכספי ודרשה 70 ש"ח נוספים. המתלוננת מסרה לידי הנאשמת 70 ש"ח נוספים, הנאשמת החזירה למATALONNT 10 אגורות, והמתלוננת יצא מהחנות. מיד ובסמוך, עת ערך תאאר ابو סריה, עובד אחר בחנות (להלן: תאאר) חשבון בקופהת הנאשמת, מסרה הנאשמת לידי שטר של 200 ₪ השיר למATALONNT וביקשה ממנו לשמור עליו בעבורה, עד סוף יום העבודה.

הנאשמת כפלה באישום וטענה כי המתלוננת לא מסרה לה 2 שטרות של 200 ₪, והוא לא מסרה שטר כסף לתאאר. לטענתה, מוקמו של האישום בעניין שבינה לבין תאאר שהפליל אותה במעשה שלא ביצעה.

דין והכרעה

כאמור, הנאשמת כפלה באישום מכל וכל, וטענה כי מדובר בעילה פרי יזמותו של העד תאאר. בסיכוןיה, טענה נגד מהימנות ראיות התביעה, והעלתה את האפשרות שהמתלוננת טעה בחשבון.

לאחר ששמעתי את העדויות ועינתי בראיות, אני סבורת כי האישום הוכח מעבר לכל ספק סביר, ואין בידי לקבל את עמוד 1

טענות הנאשמה.

אליה נימוקי:

א. ראיות התביעה מבוססות על עדויותיהם של המתלוננת, תאאר והקב"ט. עדויות אלה מתיישבות היבט זו עם זו, ומפלילות את הנאשמת, כפי שיווהר להלן. בנוסף, הוגש סרטון מצלמות האבטחה, בו מתועדים שלבים שונים של האירוע, באופן המתישב היבט עם ראיות התביעה ובסתירה גמורה לגרסת הנאשמת.

ב. המתלוננת שהיא קשישה כבת 83 בעת עדותה, ספירה באופן קולח ומהימן כי שילמה לנאשמת בשני שטרות של 200 ₪, וכן הוסיפה סכום נוסף כשנתקשה לכך, כל זאת במשך שעיה שסכום הKENYA שלה על פי החשבונית ת/1, היה 261 ₪ בלבד. לפי עדותה קיבלה עודף של "גורושים" בלבד, ועצבה את החנות, אך בדרך התעוררה מודעתה לכך שלא קיבלה את כל העודף המגיע לה, שכן שבה מיד לחנות, ודיווחה לקב"ט. לאחר בדיקה, הקבעה השיב לידיה 200 ₪, בו ביום.

יתכן שהמתלוננת לא דיבקה בנסיבות המדיוק שהיא בארנקה בבואה לשלם בקופה, אך היא עמדה על דעתה כי שילמה בשני שטרות של 200 ₪, ועוד סכום נוסף, ולא קיבלה עודף כנדרש.

עדות המתלוננת מגובה היבט בסרטון ת/2 שצולם מצלמה הממוקמת גבוהה, ומכוונת אל קופת הנאשמת. בסרטון נראהת המתלוננת כשהיא מוסרת לנאשמת שני שטרות של 200 ₪, הניתנים לדיזיה ברור על פי צבעם האדום (שניה 0.14). המתלוננת נראהת כשהיא מוסיפה מספר מטבעות מתוך ארנקה, וכן מוסרת סכום נוסף בשטרות, שאת ערכם לא ניתן לזהות (דקה 01.01). מיד לאחר מכן, נראהת הנאשמת מחזירה עודף במספר מועט של מטבעות.

העובדת שהמתלוננת אמ衲 שילמה לנאשמת בשני שטרות של 200 ₪, סותרת באופן חד את גרסת הנאשמת שהכחישה כי קיבלה שני שטרות כאלה. במצב זה, אני סבורת כי אין משקל של ממש לאפשרות שהמתלוננת טעהה בחישוביה בעניין הסכום המדיוק שהביאה עמה, שהרי הוכח בבירור שシリמה לכל הפחות 400 ₪, בתוספת שטר נוסף (הינו: לכל הפחות 20 ₪, ולגרסתה 70 ₪ - בשטרות), בעוד הKENYA היא בסך 261 ₪ בלבד.

כעולה מעדות המתלוננת ומון הסרטון, ברור הוא כי הנאשמת לא השיבה עודף בסכום הנדרש.

ג. תאאר, עובד החנות, מחזק את עדות המתלוננת. לפי עדותו, ביום האירוע הגיע ל קופת הנאשמת כדי לנקות חטייף לעצמו, אז מסרה לו הנאשמת שטר של 200 ₪ וביקשה שישמר עבורה עד סוף היום.

עדות זו, מגובה הסרטון שצולם מצלמה, בו נראה תאאר כשהוא מגיע ל קופת הנאשמת ורכש חטייף. במהלך הרכישה, הוא מחזיק בידי אריזה של תבנית אלומיניום חד פעמי, באורך 30 ס"מ לערך. תאאר נראה משלים במטבעות, ולאחר מכן, בעת קבלת העודף, הוא מעמיד את התבנית כמעין מחסום בין לבון הנאשמת, ומסתיר באופן חלקית את ידו. למראות ההסתירה, ניתן להבחין בבירור כי יחד עם העודף, נמסר לו שטר בגוון אדום, שנשמט על המסוע, והוא מרימ אותו במהירות, ומסתלק (דקה 01.03). שטר זה כМОון לא היה יכול להיות העודף המגיע לו, היה שכן לפי הסרטון והן לפי עדותו, רכש חטייף בשווי 3 ₪, ושילם עבורה במטבעות.

בעת עדותו של תאאר הוצג בפניו הסרטון והוא הצבע על הרגע שבו הוא נראה נוטל את השטר שהעבירה לידי

הנאשמה (עמ' 30).

העובדת שתאאר קיבל מידי הנאשמה שטר שנזהה כשטר של 200 ₪ מחזקת את עדותו במידה רבה, ופוגמת עוד בגרסת הנאשמה שללה מכל וכל את הטענה שנתנה לו שטר כסף.

ד. תאאר העיד כי לא מצא את הנאשמה בסוף היום, لكن נותר השטר בידייו עד יום המחרת, אז קרא לו הקב"ט נחום, הציג בפניו את הסרטון, ודרש הסבר. לפי עדותו, אישר בפני הקב"ט שקיבל את השטר מידי הנאשמה ומסר אותו לידי הקב"ט. בנוסף, חתום על תצהיר בו הוא מאשר את אשרaire.

חיזוק לעדות זו מצוי הן בעדות הקב"ט, המוסר תיאור זהה של ההתרחשויות, והן בסרטון נוסף, שצולם במלצתם אבטחה הממוקמת בחדר הקב"ט. בסרטון נראה תאאר והקב"ט משוחחים ארוכות, כשהקב"ט עורך מסמך. במהלך השיחה תאאר נראה מוסר שטר אדמדם לידי הקב"ט.

גם התצהיר שערכ הקב"ט ונחתם על ידי תאאר, הוגש כראיה 3/3, ותכנו מתיישב היטב עם יתר הראיות.

הנאשמה טענה כי עדות תאאר אינה מהימנה, שכן הוא העילול עליה בשל מריבה שהיתה לה עמו. ואולם, טענה זו לא הוכחה בשום דרך, והנאשמה אף סירבה לפרט על כך בעדותה.

ראוי להזכיר כי גרסת הנאשמת באשר ליחסיה עם תאאר הייתה הפעכה. בחקירהה במשטרה טענה בתחילת כי תאאר ניגש אליה לקופה והייתה ביןיהם שיחת חולין. שנתקבקשה לפרט, השיבה שאינה זוכרת, וכיינה שהוא שאל מה שלומה (ש' 31), מה שمعد לכוארו על יחסים תקינים. בנוסף, אמרה בהודעה כי ההיכרות ביןיהם החלה רק חודש לפני כן. ואולם, לאחר שהוחתו בה החשדות והסרטונים, העלתה לפטע את הטענה שהיא הייתה ביןיהם מריבה והוא רוצה לסבר אותה (ש' 107), אך לא פירטה. לאחר מכן, ניתנה לנאשמת הזדמנות נוספת לשכנע בצדקהה, בעימות עם תאאר 4/4, אך גם שם העדיפה להיות לקונית, ולא מסרה כל הסבר לטענותיה כלפיו. בעדותה בפני, מסרה כי היו ביןיהם מספר מריבות, שחלקן היו בעניין "פרטי", ואחת מהן הייתה בנוגע לדברים שאמר תאאר אודותיה לעובדת אחרת, אך שוב לא פירטה. חוסר הנכונות לפרט את טיב יחסיה עם תאאר, למורות הידיעה שעדותו מפלילה אותה, מעוררת תמייהה כלפי הנאשמת, ומוטירה את הרושם שהמדובר בהפרחת טענה בעלה.

תאאר מצדיו הכחיש את טענות הנאשמת כלפיו, והעיד כי ייחסם היו יחסיה הידועה והו תקינים לחלוtin. במצב זה, לא ניתן לקבל את גרסת הנאשמת.

מעבר לצורך, addCriterion כי לדעתי גם אם היו חיכוכים בין השניים, הרי נדרש היה מניע רציני וחמור כדי לגרום לתאאר להפלו את הנאשמת על לא עוויל בכפה, וניתן היה לצפות שהנאשמת תפרט יותר, אם היה לטענה שכזו יסוד. בגין ראה לסקסוך עמוק שכזה, בלתי מתאפשר על הדעת כי לשם העלתת שוא, היה תאאר מוכן להקריב סכום נכבד של 200 ₪, אותו מסר ל_kv"ט.

הנאשמה טענה כי עדות הקב"ט לא הייתה אמינה, שכן עליה ממנה כי בוצעה עריכה הסרטונים, ובנוסף, הקב"ט לא דיבק בתיאור שיחת הבירור עם תאאר, שבה נכח אדם נוסף, לפי הסרטון. איןני מקבלת את הטענות.

בעניין שיחת הבירור- גם אם הקב"ט לא ذכר לומר מי היו הנוכחים בחדר בכל רגע נתון, הרי תיאורו תואם את ההתרחשות כולה. לא נראה שהיה לקב"ט מנייע כלשהו לטעש נוכחותו של האדם הנוסף, שכן המדבר למי שיש בבירור המקירה, מהתועד היטב בסרטון. על פי העדויות, האדם הנוסף הוא חזהה שבאה שסיע בתרגום התצהיר לתאאר, כך על פי הودעתו שהוגשה בהסכםה ת/7. בכל מקרה, גם אם הקב"ט לא דיק בנסיבות זו, הדבר חסר משקל לחלוtin, ואין בו כדי להשפיע על הריאות המפלילות, וביניהן עדות תאאר עצמו.

בעניין עriticת הסרטוניים- הקב"ט הבHIR היטב כי לא ביצע עERICA אלא הורדה של הסרטוניים ממערכת המצלמות, לדיסק, לצורך העברה למשטרה. לדבריו, במהלך ההורדה, יתכן שהשתנתה מהירות הסרטון. לדעתו, לא ניתן לפרש עדות זו, כיולו בוצעה עERICA בסרטון. מצפיה עמוקה אני למדה כי לא בוצעה שום עERICA בתוך כל אחד מן הקטעים, וכל אחד מהם מתאר התרחשות רציפה (י. קדמי, **על הריאות**, חלק ג', עמ' 1306-1308). כך, הרגע בו נטלה הנאשמה שני שטרות מידי המתלוננת, ואי השבת עוזף כנדרש, מוסרט ברציפות, אף מסירת השטר מידי הנאשמת לתאאר, מוסרט ברציפות. ידוע, הלכה היא כי כל עוד לא הוכח באופן אמפירי שבוצעה עERICA בסרט, אין לפסול קבילהתו וمشקלו (רע"פ 2244 בדר נ' מד"י 15.8.06 ובעניןנו, לא הוכח הדבר, כך שיש לקבוע כי לא נפל כל פגם הסרטוניים. בנוסף, אמינות הסרטוניים נלמדת בהתאם לעדויות שנשמעו).

. ז. למול ראיות התביעה, גרסת הנאשמת הייתה רצופה קשיים, שחלקים מנתייע לעיל. בנוסף עליהם, יש להזכיר כי בנגדו לטענותה כאילו היא זו שקרה להקב"ט לשם בדיקת הקופה (כששנה המתלוננת לחנות), העיד הקב"ט כי המתלוננת היא שפנתה אליו, וכן ניגש לקופה.

למעשה, הנאשמת לא סיפקה הסבר כלשהו לתוכן המתועד הסרטוניים, למעט הכחשה לכוונית. כששנאלה האם יתכן שכולם משקרים נגדה, השיבה שתאאר שקרן, והקב"ט אמר למתלוננת שתגידו שלקחו לה כסף (עמ' 38 ש' 23), אך אמרות אלה הן בועלמא, ללא כל שורש בריאות.

. ח. לא ניתן להתעלם מהתנהלות הנאשמת לאחר שנתגלתה הגניבה. הנאשמת עזבה את החנות, ולא שבה למקום העבודה. התנהגותה מצביעה לדעתו על TODעת אשמה.

סוף דבר

האישום הוכח מעבר לכל ספק סביר.

אני מרשים את הנאשמת בעבירות גניבה.

ניתנה היום, י' שבט תשע"ז, 06 פברואר 2017, במעמד הצדדים